

R.M. Mc Cheyne

DE ROEPSTEM AAN DORSTENDE ZONDAREN

„En op de laatste dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: „Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.” (Joh. 7 : 37)

I. **Genadevolle aandrang van Christus.** „Op de laatste dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep.”

Het hier bedoelde feest is het grote feest van de tabernakelen, zijnde een van de drie grote feesten, waarop al de mannen opgingen naar Jeruzalem. Zij bouwden dan tenten of hutten van palm, olijf, mirten en wilgentakken op de platte daken van hun huizen, in hun binnenplaatsen, of in de straten en tuinen. Hierin woonden zij gedurende zeven dagen. De priesters en Levieten leerden dan het volk en predikten, en het was een tijd van grote vreugde in de Heere. De achtste of laatste dag was die van een heilige vergadering; dan verenigde zich al het volk in het huis van God, voordat zij naar hun woonplaatsen terugkeerden. Op die dag was het dat Jezus stond en riep.

1. Let wel op, dat Jezus stond en riep toen het gehele volk samen vergaderd was: „Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.” Jezus dacht er nooit aan dat Zijn woorden verloren waren, al was er slechts één om naar Hem te luisteren. Nooit sprak Hij woorden van meer Goddelijke kracht dan in Zijn nachtelijk gesprek met Nicodémus alleen en met de Samaritaanse vrouw aan de fontein. En kwamen er duizenden samen, ook dan gebruikte Jezus de gunstigste gelegenheid: „Jezus stond en riep.” O, mijn vrienden! Jezus staat nog in de talrijke vergadering. Och, dat u heden naar Zijn stem mocht horen!

2. Let wel op, zij waren gereed huiswaarts te keren. Het was de laatste dag van het feest. Heden zijn de voorhoven des tempels geheel gevuld met Joden uit alle gedeelten van het land; morgen zijn zij op hun terugreis. Geen tijd moet er verloren worden; spreek nu of nimmer: „Jezus stond en riep.” Ik twijfel niet of menig Jood was daar die dag, die de stem van de Heiland nooit weer gehoord heeft. En daarom kan ik begrijpen wat er in de ziel van Christus omging toen Hij zo luid Zijn stem verhief: „Jezus stond en riep.” Wellicht zijn er onder degenen, nu hier tegenwoordig, die nooit weer het woord van Christus zullen horen. Deze zou de laatste feestdag voor sommigen van u kunnen zijn. O, laat ons daarom opstaan en roepen, de stem verheffen als een trompetgeschal en zeggen: „Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.” Och! of u naar ons horen wilde

om uw eeuwige zaligheid.

3. Let wel op, Christus had reeds dikwijls tot hen gesproken, toch staat Hij op en roept. In het 14^e vers zien wij, dat het in het midden van het feest (de helft van de week) was, dat Jezus in de tempel opstond om te leren. En waarschijnlijk ging Hij voort met leren en prediken tot op de laatste dag van het feest. Sommigen verwonderden zich, sommigen murmureerden, sommigen zochten Hem te grijpen. En werd Zijn geduld niet uitgeput? O nee, wie kent de lankmoedigheid van de Zoon van God? Had Hij niet te recht kunnen heengaan, en zeggen: Indien u Mij niet als een Heiland hebben wilt, dan kan Ik geen Heiland voor u zijn; Ik ga heen tot Hem die Mij gezonden heeft." Maar nee, hoe onverschilliger de Joden werden, des te bezorgder werd de Heere. Op de laatste dag stond Hij op en riep: „Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.”

Jezus is nog altijd Dezelfde. Velen van u hebben Zijn woorden op duizenden sabbatdagen gehoord. De gehele dag heeft Hij de handen uitgestrekt. Hij heeft Zijn boden gezonden, vroeg op zijnde en zendende. U bent altijd ongevoelig gebleven, hebt in de zonde geleefd, en nu is het erger met u dan toen u hen voor het eerst hebt gehoord. Geeft Jezus u op? Nee. Hij staat op en roept de laatste dag, Hij volgt u tot op de dag van uw dood.

Sommigen van u vrezen, dat Jezus u nu niet aannemen wil, omdat u Zijn Woord zo lang weerstaan hebt. Voorwaar! Hij zou wel het recht hebben om te zeggen: „Ik wil niet horen, Ik lach met uw verderf, Ik zal spotten, wanneer uw vrees komt." Maar nee, vrees niet. Op de laatste dag van het feest staat Hij op en roept. Hij spreekt luider, duidelijker, vrijer dan ooit. Ach, luister naar Zijn woorden: „Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.”

II. *Christus is de gekloven rots.*

Het feest van de tabernakelen had ten doel om een afbeelding te zijn van de tijd toen de vaders van het Joodse volk in de woestijn in tenten woonden. Het moest hun herinneren, dat ook zij vreemdelingen en reizigers in de woestijn waren, en dat zij naar een beter land reisden. Maar er was iets in de woestijn, waarvan zij geen gelijkenis hadden in het feest van de tabernakelen: de gekloven rots, waaruit stromen waters vloeien. Om dit ontbrekende aan te vullen, zegt men dat op de laatste dag van het feest de Joden gewoon waren in een gouden emmer water te halen uit de fontein te Siloam, en dit op het morgenoffer uit te storten, terwijl het op het altaar lag. Zij deden zulks onder grote vreugdebedrijven, met palmtakken in de hand, en onder het zingen van het 12e hoofdstuk uit Jesaja. Zo was het nu op diezelfde dag wellicht op dezelfde tijd dat Jezus opstond in het midden van hen, en, alsof Hij hun tonen wilde dat Hij de gekloven rots is, riep: „Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.”

Christus is de gekloven Rots, omdat Zijn bloed voor de zonde vergoten is. De rots werd geslagen eer zij water voortbracht. Zo ook met Christus. Hij was geslagen van God en verdrukt. Hij droeg de toorn van God. En daarom stroomde Zijn bloed, dat reinigt van alle zonden. O gij, die vreest van God geslagen te worden, reinig u in dit bloed, het heeft gestroomd uit een gekloven rots. Het water kwam met grote overvloed toen Mozes de rots sloeg. Het was geen nietig beekje, het was voldoende voor al de duizenden van Israël. Zo ook het bloed van de Zaligmaker. Het is geen nietig beekje. Er zijn geen zonden die er niet door afgewassen kunnen worden, geen zondaar die het niet bereiken

kan; er is ook hier genoeg voor al de duizenden van Israël. Het was een onuitputtelijke bron: „Zij dronken uit de geestelijke steenrots, die volgde. En de steenrots was Christus.” In het Oude Testament is het niet uitdrukkelijk gezegd, dat de wateren uit de gespleten rots het kamp van Israël gevolgd zijn, maar enige kundige godgeleerden menen dat dit het geval geweest is; dat het water voortdurend stroomde waar Israël zich bevond, zodat het mag gezegd worden dat de gespleten rots hen volgde. Zo ook Christus. Hij is een Rots, die ons volgt. Hij is als de stromen waters in een droge plaats. U mag u daarin gedurig reinigen.

III. *Allen zijn genodigd om tot Christus te komen en te drinken.* „Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.”

1. Onverschillige zondaren worden hier genodigd tot Christus te komen en te drinken. De mens is in zijn natuurstaat geheel onverschillig omtrent zijn ziel en omtrent Jezus Christus. Hij dorst naar vermaak, naar geld, naar de wereld. Maar hij dorst niet naar Christus en naar hemelse dingen. Nochtans wil Jezus, dat wij tot de zondanigen luid zullen roepen: „Zo iemand dorst, dat hij tot Mij kome en drinke.” Tot hen wil ik nu spreken. U bent niet bekommerd over uw ziel, u hebt geen begeerte naar Jezus Christus, geen verlangen de Heilige Geest te ontvangen. U dorst slechts naar de wateren van de wereld, u bent zeer gelukkig waar u bent en zoals u bent. Toch zal de dag komen dat u vermoeid en dorstende zult zijn. Och! dat het weldra was! Welnu, Jezus zegt: „Indien u ooit dorst, weet, dat u tot Mij kunt komen en drinken.” „Gij slechten! hoe lang zult gij de slechtigheid beminnen, en de spotters voor zich de spotternij begeren, en de zotten wetenschap haten? Keert u tot Mijn bestraffing; ziet, Ik zal Mijn Geest overvloediglijk uitstorten; Ik zal Mijn woorden u bekend maken.”

2. Bekommerde, dorstende zielen, zijn bepaaldelijk genodigd tot Jezus te komen. „Zo iemand dorst, dat hij tot Mij kome en drinke.” Zielen, door God wakker geschud, dorsten naar twee dingen.

1ste. Zij dorsten naar vergeving van zonden. Zij zijn opgewekt en kennen hun verloren toestand, het gewicht van Gods toorn is hun geopenbaard. Zij gaan van berg tot heuvel en zoeken een rustplaats, maar vinden er geen. Eindelijk zetten zij zich neer, vermoeid en dorstende. Zij gevoelen dat hun rechtvaardigheid niets betekent, dat zij door zichzelf geen vrede kunnen hebben. Het is hun als waren zij reeds in die plaats, waar zij tevergeefs een druppel water zullen vragen om hun tong te verkoelen. Zijn er onder u die deze toestand kennen? Tot u is het dat Christus hier spreekt.

2e. Zij dorsten om van de zonde verlost te worden. Ontwaakten staan gewoonlijk af van alle uitwendige zonden. Als een dronkaard of vloeker wakker geschud is, laat hij openlijke zonde na. Maar hij is er ver van af zijn hart te kunnen veranderen. Integendeel stijgen er soms zeer boze en hatelijke gedachten in zijn ziel op. Het hart is vervuld met zulke lage begeerten, dat zijn ziel er bijna wanhopig onder wordt. Hij gaat van berg tot heuvel om een nieuw hart te zoeken, maar vindt het niet. Eindelijk zit hij neer, vermoeid en dorstende. Zijn er onder u, die dit gevoelen? Tot u is het, dat Christus zegt: „Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.”

O, dorstende zielen, u verdrukten, door onweder voortgedrevenen, ongetroosten, waarom wilt u niet tot Jezus, de gespleten rots, komen en drinken?

De een zegt: 'Ik heb te zwaar gezondigd, ik durf niet komen zoals ik ben'.

Maar dorst u dan niet? Christus zegt: „Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.”

Een ander zegt: 'Ik heb tegen Christus gezondigd, ik ben doof geweest voor Zijn waarschuwend stem, ik heb Zijn boden bespot, ik heb Zijn sacramenten ontheiligd, brood en wijn gebruikt toen ik in zonde leefde; voorwaar, ik durf niet komen'.

Maar dorst u dan niet? Hoor wat Christus zegt: „Zo iemand dorst.”

Een derde zegt: 'Maar ik ben niet geneigd tot Christus te komen, ik heb een trots, ongelovig hart, mijn hart verheft zich tegen het komen tot Jezus Christus; werkelijk, ik durf niet tot Jezus opzien'.

Maar dorst u dan niet? Christus roept niet de gewilligen en gelovigen, maar de dorstenden. Hij vraagt niets meer: „Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.”

3. Dorstende gelovigen zijn hier genodigd tot Jezus te komen. In vers 31 lezen wij, dat er op die grote feestdag onder de menigte velen waren, die in Jezus geloofden. En om hunnentwil sprak Hij deze gezegende woorden: „Zo iemand dorst.” Alle ware gelovigen behoren tot het dorstende volk. Zij wandelen in een woestijn, en daarom hebben zij behoefte dat de rots hen volgt. O, het is een slecht teken als een ziel niet dorst. Ware Christenen zijn als pasgeboren kinderen, zij verlangen naar de zuivere melk van het Woord, zij hebben behoefte aan voedsel, en begeren het dikwijls, zij kunnen zonder hetzelfde niet leven. Och, luister dan naar het woord van Jezus: „Die kome tot Mij en drinke.”

1ste. Bedenk, dat u tot Christus komen moet eer u kunt drinken. Wanneer u de Zaligmaker door het geloof kent, kunt u eerst de Geest ontvangen. Als uw oog op de gespleten rots gevestigd is, kunt u van de levende wateren drinken. Zijn er nu niet Christenen onder mijn gehoor, die zeer weinig van Gods Geest schijnen te ontvangen? Zijn er geen Christenen onder u, die dikwijls lage wereldsgezindheid aan de dag leggen? sommigen, die lichtelijk een opvliegende, driftige aard verraden? Waarom dit?

Antwoord. U komt niet tot Jezus om te drinken, u hebt het geloofsoog niet op Jezus Christus gevestigd, u leeft niet in het geloof aan de Zoon van God. U meent heilig te wandelen zonder elke dag, elk uur tot Jezus te komen. U ziet niet op de Heere, onze sterkte aan Gods rechterhand; daarom ontvangt u weinig van de Heilige Geest.

2e. Bedenkt, dat, als u tot Jezus komt, u drinken moet. Hoe velen schijnen tot Jezus Christus te komen, en drinken toch niet! Hoe weinig Christenen gelijken de boom, geplant aan waterbeken! Wat zoge u van de Joden gezegd hebben, indien zij geweigerd hadden te drinken, toen Mozes de rots sloeg? of wat indien zij slechts het water aan de lippen gebracht hadden? Zo gaat het toch met de meeste Christenen. Het behaagde de Vader, dat in Hem de volheid zou wonen. Hem was de Geest niet met mate gegeven. Wij hebben het gebod om uit Zijn volheid te putten. Maar wie gehoorzaamt? Niet één uit duizenden. Een Christen is heden ten dage gelijk aan een man, die een grote waterbak tot de rand toe gevuld bezit. Hij heeft de vrijheid zoveel te drinken als hem behaagt, want hij kan die nooit leegdrinken. Maar in plaats dat hij uit de volle stroom drinkt, die er uitstort, sluit hij het water op, en vergenoegt zich met de weinige druppels die er doorzijgen. Och! of ge uit de volheid wilde putten, u die tot Christus gekomen bent. Wees niet karig met de genade. Er is oneindig meer dan u in van de eeuwigheid zult gebruiken. Hetzelfde levend water is nu in Christus, dat een Paulus verkwikte, een

Petrus zijn vrijmoedigheid gaf, een Johannes zijn tedere liefde. Waarom is uw ziel niet zo rijkelijk gelaafd als de hunne? Omdat u niet drinken wilt: „Zo iemand dorst, die kome tot Mij, en drinke.”

IV. De verandering in allen die drinken; zij worden fonteinen gelijk Christus. „Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien.” De Heilige Geest is een eeuwigdurende stroom. Hij is niet zoals de rivieren waarvan u hebt horen spreken, die door dorre zandgronden stromen totdat zij in de aarde wegzinken en verdwijnen. Niet zo de stroom van de genade. Als hij uit Jezus Christus vloeit, vloeit hij in menig dor hart, maar is nooit verloren. Hij verschijnt weer, hij stroomt uit dat hart als stromen des levenden waters. Als een ziel tot het geloof in Jezus gebracht is, en van de Geest gedronken heeft, schijnt het dikwijls alsof de Geest in die ziel verloren gegaan is. De stroom vloeit in zo'n dor hart, dat het lang duurt eer hij weer te voorschijn komt. Maar hij is nooit verloren. De Schrift moet vervuld worden: „Die in Mij gelooft, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien.”

1. Een nieuwe drangreden om tot Jezus te komen. Indien u tot Jezus komen wilt en drinken, wordt u een fontein, u zult naar het beeld van Christus veranderd worden. Leeft geen van u in een godvergetend gezin? O, kom tot Jezus en drink. U zult een fontein van genade voor de uwen worden. Door uw hart, door uw woorden, door uw gebeden, zal de stroom van de genade in andere harten vloeien. Zij, die u op aarde het liefste zijn, kunnen op deze wijze de genade ontvangen. O, kom tot Jezus en drink! Velen van u leven in een goddeloze plaats; kom tot Jezus en drink, en u zult een fontein van de genade voor uw woonplaats worden. Uit u zullen stromen des levenden waters vloeien. Och! of u allen, die de Heere Jezus kent, uit Zijn volheid wilde drinken, en deze verwaarloosde plaats zou zelfs als een hof des Heeren geheel bevochtigd worden!

2. Een nieuwe toetssteen of u tot Jezus gekomen bent. Indien u in Christus gelooft, hebt u de Geest ontvangen, en uit Hem moeten stromen des levenden waters vloeien. Is dit het geval? Helaas! hoe velen van u moeten antwoorden: nee, wij weten niet wat u bedoelt.

1ste. Zijn er niet onder mijn broeders, wier hart meer op een poel van ongerechtigheden dan op een fontein des levenden waters gelijkt? Zijn er niet sommigen, die uit hun hart stromen zenden, die verderf en gif verspreiden waar zij heenkomen? Zijn er niet sommigen, die stromen van vreselijke verdichtingen en onreine begeerten uitstorten? Zijn er niet die schandelijke gesprekken, dwaze, onbetamelijke taal en spotternij voortbrengen? ach, hoe duidelijk is het, dat u nooit tot Jezus gekomen zijt! De stroom van de genade vloeide nooit in die onreine boezem.

2e. Zijn er niet sommigen als gesloten fonteinen? Zij hebben de schijn van tot Jezus te komen, maar zij geven geen levende stroom. Ik ben niet zeker van u. Ieder, die in de Heere Jezus gelooft, moet de Geest ontvangen. Ieder, die de Geest ontvangt, zal het doen blijken door de stromen levend water, die uit hem vloeien. Laat u niet misleiden, mijn geliefde vrienden. Hij, die de gerechtigheid doet, is rechtvaardig. Indien u een dood, nutteloos leven leidt, bent u geen Christen. “Onderzoek uzelf, of gij in het geloof zijt, beproeft uzelf. Of kent gij uzelf niet, dat Jezus Christus in u is, tenzij dat gij enigszins verwerpelijk zijt?”